

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/121/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723201737
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5723201737.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov - matky: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXXXX/XX, XXX XX G., zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Ladislavom Mejstrikom, advokátom, so sídlom H. I. J. X, XXX XX G. a otca: C. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. J. B. XXX/X, XXX XX I., zastúpeného zástupcom AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin na nariadenie výchovného opatrenia, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9P/137/2023-112 zo dňa 17. júla 2023 proti výroku o nariadenie výchovného opatrenia

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 9P/137/2023-112 zo dňa 17. júla 2023 v poradí prvom výroku, ktorým schválil rodičovskú dohodu o úprave styku matky s maloletým, v poradí druhom a treťom výroku z o s t á v a n e d o t k n u t ý.

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 9P/137/2023-112 zo dňa 17. júla 2023 v napadnutom v poradí štvrtom výroku, ktorým bola rodičom a maloletému dieťaťu uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny L. od právoplatnosti tohto výroku v celkovom rozsahu 40 hodín podľa pokynov pracovníka Centra pre deti a rodiny L., v závislom v poradí piatom výroku, podľa ktorého záverečnú správu Centrum pre deti a rodiny L. doručí súdu a v poradí šiestom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom schválil nasledovnú rodičovskú dohodu o úprave styku matky s maloletým dieťaťom:

Matka je oprávnená stretávať sa s maloletým:

- každý týždeň v kalendárnom roku v stredu, kedy si ho počas školského roka prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska, do 18:00 hod., kedy ho otcovi v mieste jeho bydliska vráti;

- každý párny týždeň v kalendárnom roku od piatku, kedy si ho počas školského roka prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska, do nedele do 18:00 hod., kedy ho otcovi vráti v mieste jeho bydliska. V poradí druhým výrokom otcovi bola uložená povinnosť maloletého na styk s matkou riadne a včas pripraviť a odovzdať matke.

V poradí tretím výrokom určil, že týmto došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9P/49/2021-130 zo dňa 05.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/44/2022-218 zo dňa 28.02.2023, právoplatný dňa 20.03.2023.

V poradí štvrtým výrokom uložil rodičom a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny L. od právoplatnosti tohto výroku v celkovom rozsahu 40 hodín podľa pokynov pracovníka Centra pre deti a rodiny L..

V poradí piatym výrokom uložil záverečnú správu Centrua pre deti a rodiny L. doručiť súdu.

O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bolo rozhodnuté v poradí šiestym výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd v odseku 1. poukázal na návrh matky na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaný dňa 07.06.2023 a jeho zdôvodnenie.

3. Okresný súd uviedol, že uznesením č.k. 9P/137/2023-61 zo dňa 09.06.2023 maloletému dieťaťu ustanovil pre konanie kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

4. V odseku 3. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, podaný dňa 09.06.2023, na nariadenie výchovného opatrenia rodičom a maloletému dieťaťu, a to podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny L., podľa pokynov príslušného pracovníka, a to od právoplatnosti rozhodnutia súdu v celkovom rozsahu 40 hodín, ktorý odôvodnil tým, že vzhľadom na skutočnosť, že po rozvoze nedochádzalo ku konštruktívnej komunikácii medzi rodičmi, rodičovskej spolupráci a funkčnému vzťahu medzi rodičmi a maloleté dieťa sa nachádza v komplikovanej porozvodovej situácii, SPODaSK písomne odporučil pre maloleté dieťa a rodičov vykonávanie opatrení ambulantnou a terénnou formou v spolupráci s Centrom pre deti a rodiny L.. Centrum pre deti a rodiny L. informovalo ÚPSVaR Martin, že opatrenia nebude vykonávať vzhľadom k tomu, že otec spoluprácu odmietol. Spolupráca s centrom bola opakovane ponúkaná rodičom, pričom matka súhlasila so spoluprácou, otec taktiež dňa 10.03.2023 počas rozhovoru na ÚPSVaR Martin súhlasil so spoluprácou. Rodičom a maloletému dieťaťu je potrebné poskytnúť odborné poradenstvo, zamerané na konštruktívnu komunikáciu medzi rodičmi, aby sa za asistencie odborníka naučili vzájomnej nekonfliktnej komunikácii, aby sa zaoberali vecne potrebami dieťaťa a jeho rozvojom, aby dochádzalo k riadnej realizácii stretávania matky s dieťaťom a aby sa rodičia navzájom podporovali vo svojej roli rodičov. Konanie bolo vedené pod sp.zn. 9P/138/2023.

5. V odseku 4. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že uznesením č.k. 9P/137/2023-70 zo dňa 14.06.2023 konanie o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konanie o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin na nariadenie výchovného opatrenia spojil na spoločné konanie, pričom obe konania sú vedené pod spoločnou sp.zn. 9P/137/2023.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že uznesením č.k. 9P/137/2023-72 zo dňa 29.06.2023 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podaný na súd dňa 07.06.2023 zamietol.

7. V odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na doručené vyjadrenie otca k návrhu na uloženie výchovného opatrenia dňa 10.07.2023, ktorý tento návrh žiadal v celom rozsahu zamietnuť ako neúčelný a neopodstatnený, nakoľko uloženie tejto povinnosti by zbytočne zaťažovalo maloleté dieťa. Uviedol, že z návrhu nie je zrejmé, ako by uložením tejto povinnosti dochádzalo k naplneniu záujmu maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa je poskytovať mu predovšetkým ochranu a starostlivosť v prostredí rodiny, nie prostredníctvom rozhovorov s psychológom či rôznymi inštitúciami a zaistenie tohto najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je v prvom rade úlohou rodičov a až následne, ak by táto starostlivosť nevedla k náprave, je možné aplikovať výchovné opatrenie. Z návrhu nie je ani jasné, po akú dobu má táto povinnosť trvať. Otec nesúhlasil s tvrdením, že rodičom a maloletému je potrebné poskytnúť odborné poradenstvo zamerané na konštruktívnu komunikáciu medzi rodičmi, aby sa za asistencie odborníka naučili vzájomnej nekonfliktnej komunikácii, aby sa zaoberali vecne potrebami dieťaťa a aby dochádzalo k riadnej realizácii stretávania matky s dieťaťom, aby sa rodičia navzájom podporovali vo svojej roli, nakoľko sa on vždy k matke snažil správať korektne a práve matka s ním často komunikovala vulgárne, agresívne, a to aj v prítomnosti dieťaťa. Matke nič nebráni podrobiť sa takému poradenstvu. S návrhom nesúhlasil aj z toho dôvodu, že doteraz sa

s matkou maloletého dieťaťa dokázal dohodnúť na všetkých aspektoch rodičovských práv a povinností z toho dôvodu, aby maloleté dieťa nevystavoval zbytočnému stresu. Robil všetko preto, aby boli vzťahy s matkou a synmi vzájomne dobré, ale konanie matky neovplyvnil, ktorá zavrhla staršieho syna. Nariadenie výchovného opatrenia by mohlo zapríčiniť zhoršenie vzťahu maloletého dieťaťa s matkou, pričom situácia vznikla práve z dôvodu správania sa matky. Pre otca je prvoradý výlučne záujem maloletého dieťaťa, pričom odôvodnenosť návrhu nevidel ani v tom, aby dochádzalo k riadnej realizácii stretávania matky s dieťaťom, nakoľko mal za to, že realizácia tohto jej práva zabezpečená je a maloleté dieťa sa v určenom čase s matkou stretáva.

8. Okresný súd v odsekoch 7. až 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vykonané dokazovanie výsluchom maloletého dieťaťa, matky, otca, zástupcu matky, zástupcu otca, kolízneho opatrovníka, komunikáciou matky prostredníctvom elektronického zariadenia s otcom aj maloletým, rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9P/49/2021-130 zo dňa 05.05.2022, právoplatným dňa 23.06.2022 (vo výrokoch 1. a 9.) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/44/2022-218 zo dňa 28.02.2023, právoplatným dňa 20.03.2023, potvrdením zamestnávateľa matky o príjme, uznesením Okresného súdu Martin č.k. 9P/137/2023-72 zo dňa 29.06.2023, daňovým priznaním otca za rok 2022, návrhom ÚPSVaR Martin zo dňa 08.06.2023 na nariadenie výchovného opatrenia, oznámením Centra pre deti a rodiny L. zo dňa 16.05.2023, ktorý podrobne popísal.

9. Okresný súd aplikoval ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 37 ods. 2, § 37 ods. 7, 8 Zákona o rodine.

10. V odseku 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že rodičia na pojednávaní konanom dňa 17.07.2023 sa dohodli na zmene úpravy styku matky s maloletým dieťaťom tak, že matka bude oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom každý týždeň v kalendárnom roku v stredu, kedy si maloleté dieťa počas školského roka prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska, do 18:00 hod., kedy ho otcovi v mieste jeho bydliska vráti, matka bude zároveň oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň v kalendárnom roku od piatku, kedy si ho počas školského roka prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska, do nedele do 18:00 hod., kedy ho otcovi vráti v mieste jeho bydliska. Okresný súd dohodu rodičov schválil v znení, ako je uvedená v poradí prvom výroku rozsudku, pretože zodpovedá záujmom maloletého dieťaťa a neodporuje zákonu.

11. Vykonaným dokazovaním okresný súd dospel k záveru, že návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin na nariadenie výchovného opatrenia formou odborného poradenstva je dôvodný. Mal za preukázané, že vzájomné vzťahy medzi rodičmi a rovnako tak ich vzájomná komunikácia sú komplikované, čo môže byť prekážkou fungovania pravidelného stretávania sa matky s maloletým dieťaťom, čím by mohlo dôjsť k porušovaniu práva maloletého dieťaťa byť vychovávané oboma rodičmi (maloleté dieťa samo uviedlo, že keď príde mama, sú tam večne nejaké konflikty alebo hádky).

12. Okresný súd uviedol vyjadrenie otca, podľa názoru ktorého nie je dôvod, aby súd uložil výchovné opatrenie, matke však nič nebráni tomu, aby sa podrobila danému poradenstvu. Podľa otca sa on vždy snažil k matke správať korektne, pričom práve matka s ním často komunikovala vulgárne a agresívne, a to aj v prítomnosti maloletého dieťaťa.

13. Okresný súd mal za to, že je jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa, aby sa spolu s oboma rodičmi podrobilo danému odbornému poradenstvu, aby sa obaja rodičia naučili k sebe slušne správať, naučili sa spolu komunikovať a vzájomne rešpektovať svoju rolu rodiča a jeho dôležitosť. Maloleté dieťa je priamo či nepriamo vtáňované do konfliktu medzi rodičmi, čím znáša následky ich negatívneho vzťahu. Pokiaľ nebudú negatívne vzťahy a problémy v komunikácii rodičov odstránené, vzťahy v rodine sa nezlepšia, čo bude naďalej negatívne vplývať na maloleté dieťa, čo nekorešponduje s jeho najlepším záujmom. Maloleté dieťa potrebuje vo svojom živote oboch rodičov, ktorí sa majú spoločne podieľať na jeho výchove, hoci spolu nežijú. Zároveň uložil povinnosť Centru pre deti a rodiny L., záverečnú správu z vykonaného odborného poradenstva doručiť súdu.

14. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

15. Proti tomuto rozsudku, a to v poradí štvrtému výroku, ktorým rodičom a maloleťmu dieťaťu bola uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny L. od právoplatnosti výroku v celkovom rozsahu 40 hodín podľa pokynov pracovníka Centra pre deti a rodiny L., v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloleťmu dieťaťu prostredníctvom zástupcu z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (č.l. 121-125 spisu). Otec maloleťmu dieťaťu sa nestotožnil s odôvodnením návrhu podaného ÚPSVaR Martin (odsek 3. odôvodnenia napadnutého rozsudku) s poukazom na to, že maloleť sa nachádza vo veku, kedy sa s rozvodom rodičov ťažko vypořádava a vzniknuté hádky a konflikty, ktoré takéto poradenstvo so sebou prináša, nenapomôže k jeho ďalšiemu rozvoju a prispôsobeniu sa životu v dvoch domácnostiach. Mal za to, že v týchto momentoch sú pre maloleťmu najdôležitejšie chvíle s rodičmi osamote, kedy môže pracovať na svojich vzťahoch prirodzenou cestou. Vzťah medzi rodičom a dieťaťom nie je možné modifikovať rozhovorom so psychológom. Súhlasil s tým, že maloleť je vystavovaný konfliktnému prostrediu, avšak len zo strany matky. Správanie matky je často problematické až vulgárne, matka sa správa nežiadane a voči svojej rodine nevrúčne. So správaním maloleťmu nebol nikdy problém. Vystavovanie maloleťmu takýmto poradenstvám by mohlo mať skôr negatívne dôsledky. Nepovažoval za adekvátne riešenie, aby boli matkine komunikačné problémy riešené za prítomnosti jej maloleťmu syna. Otec maloleťmu považoval výchovné opatrenie za neúčelné a neopodstatnené, zbytočne zaťažujúce maloleťmu dieťa a ovplyvňujúce ho negatívnym spôsobom. Pre otca je výlučne prvoradý záujem maloleťmu, a preto nechce, aby sa jeho vzťah s matkou do budúcnosti zhoršil navrhovaným poradenstvom. Považoval za správne, aby sa na týchto poradenstvách zúčastňovala výlučne len matka, nakoľko ona jediná má problém s vedením efektívnej a umiernennej komunikácie s maloleťm. Poukázal na výklad vypracovaný JUDr. Róbertom Bánosom a JUDr. Martinou Košúťovou v Článku 5 Zákona o rodine, z ktorého okrem iného vyplýva, že v živote maloleťmu tvoria najdôležitejšie postavy rodičia, z ktorého dôvodu zákon priznal rodičom právo na rozhodujúcu úlohu vo výchove maloleťmu, pretože len oni vedia, čo je najlepšie pre ich potomka. Podľa otca výchovným opatrením by mohlo dôjsť k ohrozeniu duševného vývoja maloleťmu a dochádza tým k porušeniu § 30 ods. 3 Zákona o rodine. K § 37 ods. 1 Zákona o rodine poukázal na základnú verziu veľkého komentára k Zákona o rodine vypracovaný JUDr. Róbertom Bánosom a JUDr. Martinou Košúťovou, z ktorého vyplýva, že v prípade, ak súd dostane oznámenie o porušovaní povinnosti rodičov vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností ako i ďalších, je povinný začať konať ex officio. Podľa otca nedochádza k porušovaniu povinnosti oboch rodičov, ale len jedného rodiča. Z jeho strany k žiadnemu porušovaniu rodičovských práv a povinností nedochádza. Poznamenal, že maloleť sa správa k oboch rodičom úctivo a s rešpektom, oboch má stále rovnako rád. Nepreukazuje žiadne známky nevhodného správania zakladajúce potrebu uloženia výchovného opatrenia voči jeho osobe, a preto je zbytočné, aby sa maloleť a otec maloleťmu podrobili odbornému poradenstvu, keďže k porušovaniu zákona dochádza zo strany matky. Ďalej mal za to, že výchovnému opatreniu musí predchádzať samostatná náprava rodičov v súkromí, a to časom stráveným s maloleťm, v ktorej súvislosti poukázal na závery vyjadrené v uznesení Ústavného súdu SR č.k. ÚS 359/2018-22. Spomenul, že je možné v prípade záujmu maloleťmu dieťaťa uložiť aj miernejšie výchovné opatrenie, za ktoré považuje napr. napomenutie. Súhlasil s tým, že matka dieťaťa by sa mala podrobiť odbornému poradenstvu vzhľadom na negatívny postoj k maloleťmu. Podľa otca výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine možno aplikovať len tam, kde je predpoklad, že výchovné opatrenie bude plniť ochrannú funkciu. Otec považoval výchovné opatrenie udelené súdom za nadbytočné pre budúci vývoj maloleťmu dieťaťa. Za dôležité považoval viesť harmonickú domácnosť a akýkoľvek možný komunikačný problém riešiť v pohodlí domova, kde nehrozí žiadne riziko ujmy na duševnom vývoji maloleťmu. Maloleťmu dieťa pre svoje slabšie právne postavenie potrebuje osobitnú ochranu a starostlivosť, ktorá mu je poskytovaná predovšetkým v prostredí rodiny. Až v prípade, ak rodina neplní svoje funkcie a ak je vzťah dieťaťa k rodičovi narušený, je vyžadovaná pomoc zo strany spoločnosti, t.j. v danom prípade súdu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odseku 4. v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že ukladá matke maloleťmu C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. B. XXX/X, I., povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny L., v celkovom rozsahu 40 hodín, resp. návrh na nariadenie výchovného opatrenia zamietol.

16. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 05.09.2023 (č.l. 132-135 spisu). S názorom otca uvedeným v odvolaní nesúhlasila. Mala za to, že súd prvej inštancie vykonal v konaní rozsiahle dokazovanie ako aj, že návrh ÚPSVaR Martin je dôvodný, keďže vzájomné vzťahy medzi rodičmi a rovnako tak i vzájomná komunikácia sú komplikované. Okresný súd mal za preukázané, že je v záujme maloleťmu dieťaťa, aby sa spolu

s rodičmi podrobilo odbornému poradenstvu, aby sa rodičia naučili k sebe slušne správať, naučili sa spolu komunikovať a vzájomne rešpektovať svoju rolu rodiča a jeho dôležitosť, s čím súhlasila, nakoľko už v konaní o rozvod manželstva vedenom pod sp.zn. 9P/40/2021 bolo preukázané, že výchovné opatrenie bolo v záujme maloletého, keďže maloleté dieťa malo na začiatku konania odmietavý postoj k matke, odmietalo akúkoľvek formu stretávania sa s ňou, pričom v priebehu konania maloleté dieťa tento svoj postoj zmenilo, najmä vďaka intervencii ÚPSVaR Martin. Poukázala ďalej aj na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/44/2022-10 zo dňa 28.02.2023, v ktorom okrem iného odvolací súd uviedol, že pokiaľ medzi rodičmi pretrváva konflikt, bude tomuto konfliktu, a tým aj konfliktu lojality vystavené i maloleté dieťa, ktoré tento konflikt medzi rodičmi bez akýchkoľvek pochybností, či už vedome alebo podvedome vníma. Podľa matky otec odmietavým postojom k akýmkoľvek návrhom na spoluprácu s Centrom pre deti a rodiny L. odmieta záver krajského súdu. Poukázala na to, že už v minulosti bolo nariadené výchovné opatrenie a na Správu ÚPSVaR zo dňa 17.02.2022, z ktorej vyplýva, že rozhovormi a psychologickým vyšetrením bolo zistené, že maloleté dieťa zaujalo voči matke odmietavý postoj. Vo vyjadreniach maloletého bolo evidentné, že disponuje rozsiahlym množstvom konkrétnych informácií, ktoré sa týkajú výlučne manželských záležitostí, príčin rozvodu, súdnych a majetkových záležitostí. Tie ovplyvňujú emocionálne prežívanie maloletého a jeho vedomé rozhodnutia ohľadom matky. Komunikácia medzi rodičmi vykazovala znaky absencie rodičovskej podpory roli matky v podvedomí maloletého dieťaťa. Charakter vzťahových väzieb medzi rodičmi ovplyvňoval správanie a postoje maloletého voči matke. Pre efektívne zvládanie vývinového obdobia puberty a špecifickosť osobnosti maloletého je preto rovnako tak dôležitá prítomnosť matkinej výchovy a starostlivosti tak, ako to bolo v minulosti. Maloleté dieťa pre plnohodnotný celkový rozvoj osobnosti potrebuje mať zachovaný pravidelný kontakt s matkou, nezávisle od vzťahovej dynamiky medzi manželmi v rozvodovej situácii. Z uvedeného vyplýva, že odborné poradenstvo bolo a je naďalej v záujme maloletého dieťaťa, keďže aj z obsahu odvolania otca cítiť, že si nedokáže pripustiť žiadny iný názor okrem svojho a matku vykresľuje ako rodiča, ktorý porušuje rodičovské práva, záujem maloletého bagatelizuje a absolútne odmieta akúkoľvek intervenciu odborníkov a psychológov. Odmietavý postoj odborného poradenstva otec vyjadruje aj napriek tomu, že pripúšťa, že maloleté dieťa pre svoje slabšie právne postavenie potrebuje osobitnú ochranu a starostlivosť a táto by mala byť poskytovaná predovšetkým v rodine, nakoľko práve rodinné prostredie, v ktorom dieťa vyrastá, významne ovplyvňuje jeho vývin. Matka mala za to, že súd prvej inštancie vyhodnotil správne skutkový stav, keď mal za preukázané, že vzťah dieťaťa k rodičovi je narušený vplyvom zlých vzťahov rodičov a ich nefunkčnej komunikácii. Realizácia nariadeného výchovného opatrenia nemôže situáciu ešte viac zhoršiť, ale tak, ako bolo preukázané už v minulosti, môže dopomôcť k zlepšeniu vzťahov v rodine, a tým znamenať pozitívny vplyv na maloletého.

17. K doručenému vyjadreniu matky sa písomne vyjadril otec prostredníctvom zástupcu (č.l. 140-144 spisu). Poukázal najmä na skutočnosť, že v prvom rade matka je tá, ktorá prejavuje svoje konfliktné správanie a hádky pochádzajú najmä z nej iniciatívy, o čom doložil dôkaz prepis telefonického rozhovoru medzi matkou a otcom a emailovú komunikáciu. Otec sa vždy snažil s matkou komunikovať pokojne, vždy jej vyhovieť. Zdôraznil, že jediný človek vo vzťahu matka, otec, syn, ktorý má problém viesť normálnu komunikáciu, je matka. Bol presvedčený, že nie je dôvod na to, aby sa podrobil výchovnému opatreniu, ako ani maloletý syn. Ak jeden z nich neprechováva voči matke negatívny postoj, otec je voči matke neutrálny, trezrivý a maloletý má matku rád a rád s ňou trávi čas. Pokiaľ by matka nekonala vždy v afekte a prostredníctvom vulgarizmov, bola by situácia pokojná. Zdôraznil, že maloletý bol už aj tak dosť podrobovaný stresovým situáciám. V prvom rade je to matka, ktorá by si mala vstúpiť do svedomia a začať sa správať adekvátne k svojmu rodinnému postaveniu a veku. Výchovné opatrenie má byť uložené z dôvodu nevhodného správania sa maloletého dieťaťa alebo z dôvodu porušovania rodičovských povinností, pričom otec maloletého žiadnu rodičovskú povinnosť neporušil, vždy maloletému umožnil stretávať sa s matkou, nemaril súdne rozhodnutie a ak sa z vážnych dôvodov nepodarilo syna matke odovzdať, ako bolo súdom nariadené, dal jej náhradný termín. Otec nechce maloletého vystavovať ďalšiemu stresovému kolobehu a je to matka, ktorá ako jediná by mala popracovať na svojom správaní a vzťahu k jej synom. Maloletý syn spolu aj s druhým synom sú pre otca priority, vždy konal tak, aby sa mali dobre. Verí, že matka svoje správanie zmení a k synom si nájde cestu. Zastával názor, že jediný, kto je spôsobilý sa podrobiť nariadenému výchovnému opatreniu a komu naozaj pomôže, je matka. Otec a syn v žiadnom smere nápravu nepotrebujú, v ich vzájomnom vzťahu je všetko v poriadku. Otec s matkou problémy nemá, zastáva k nej neutrálny postoj.

18. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka v podaní zo dňa 03.11.2023 (č.I. 157-160 spisu), ktorá uviedla, že tvrdenia a dôkazy otca sú účelové. Otec od začiatku konania o rozvod manželstva, ako aj v ďalšom konaní sa správa tak, aby matku vykreslil ako osobu, ktorá je zodpovedná za rozpad manželstva. Zo Správy ÚPSVaR Martin zo dňa 17.02.2022 vyplýva, že komunikácia a spolupráca medzi rodičmi už v tom čase vykazovala znaky absencie rodičovskej podpory v roli matky v podvedomí maloletého dieťaťa, a preto charakter vzťahových väzieb medzi rodičmi ovplyvňoval správanie a postoj maloletého dieťaťa voči matke. V konaní o rozvod manželstva bolo preukázané existujúce vzťahové zoskupenie syna s otcom, tendencie otca bezvýhradne prihladať a schvaľovať odmietavý postoj syna voči matke, nekritické posilňovanie individuality, názorov, hodnôt, postojov a samotného rozhodovania maloletého dieťaťa o vylúčení matky z jeho života. Uvedené správanie otca a jeho vplyvu na maloletého bolo správne vyhodnotené ÚPSVaR Martin ako možný zdroj traumatizácie maloletého dieťaťa v danom vývinom období s presahom do budúcnosti. Podľa matky, keby sa otec vo vzťahu k nej nesprával uvedeným spôsobom, akceptoval rolu matky v živote ich detí, nikdy by sa nemusela opakovane domáhať svojich rodičovských práv a nemuselo by dochádzať ku konfliktným situáciám. Odmietá, že výlučne ona je zdrojom konfliktov a napätých situácií. Komunikácia medzi rodičmi je neustále narušená, postoj otca sa nezmenil a s odstupom času sa pod vplyvom otca prejavuje negatívne aj správanie sa maloletého voči matke. Maloletý matke neodpovedá na správy, nekomunikuje s ňou mimo súdom nariadeného styku, správa sa neúctivo, ktoré správanie je jednoznačne spôsobené vplyvom výchovného prostredia otca a celkovým postojom otca voči matke, ktorý je prenášaný na maloletého od rozvodu manželstva. Podľa matky okresný súd správne v dokazovaní dospel k záveru, že návrh ÚPSVaR Martin na nariadenie výchovného opatrenia je dôvodný. Matka súhlasila so záverom okresného sudu, že ak nebudú negatívne vzťahy a problémy v komunikácii rodičov odstránené, vzťahy v rodine sa nezlepšia, bude to naďalej negatívne vplývať na maloleté dieťa. Podľa matky, pokiaľ by sa výchovného opatrenia nezúčastnil maloletý ako aj jeho otec, jeho účinnosť a naplnenie jeho účelu by bolo ohrozené. Subjektívne názory otca, že výlučne matka nevie komunikovať, sú alibistické preukazujúce, že otcovi chýba značná dávka sebareflexie. Zo samotného konania maloletého je zreteľné, že absencia matky pri výchove sa negatívne prejavuje na správaní maloletého voči matke, maloletý matku vôbec nerešpektuje a v jeho správaní je významným spôsobom cítiť vplyv otca ako prioritného rodiča. Uloženie povinnosti maloletému a jeho rodičom podrobiť sa psychologickému poradenstvu, ktorého cieľom je najmä zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi a maloletým a tým dospieť k zlepšeniu výchovného prostredia, je nepochybne v záujme maloletého. Výchovné opatrenie má predovšetkým ochrannú funkciu, ktorej cieľom je napomôcť navrátenie riadneho výchovného prostredia, a nie do vzťahu medzi rodičom a dieťaťom neadekvátne zasahovať. Matka mala za to, že nariadenie výchovného opatrenia je tým najlepším spôsobom, ktorý môže len dopomôcť k zlepšeniu vzájomnej komunikácie a k zlepšeniu narušených vzťahov. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť.

19. Postupom okresného súdu, a to podaniami zo dňa 14.08.2023, 08.09.2023, 04.10.2023 bolo odvolanie otca, vyjadrenie matky, vyjadrenie otca doručené kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 od doručenia tejto výzvy písomne vyjadriť, na ktoré podania kolíznym opatrovníkom nebolo reagované.

20. Podaním zo dňa 08.11.2023 bolo vyjadrenie matky k vyjadreniu otca doručené otcovi prostredníctvom zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec na základe podaného odvolania v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP (z tohto titulu nedotknutým ponechal prvý výrok o schválení rodičovskej dohody, voči ktorému odvolanie nie je prípustné, rovnako ako aj druhý a tretí výrok ako výroky závislé), § 66 CMP a za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom v poradí štvrtom výroku o nariadení výchovného opatrenia, v závislom v poradí piatom výroku o doručení záverečnej správy súdu a v poradí šiestom výroku o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3.0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletého dieťa prostredníctvom zástupcu, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/121/2023-166

zo dňa 18.01.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 19.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie otca maloletého proti rozsudku okresného súdu.

24. Krajský súd v súvislosti s podaným odvolaním otca maloletého považuje za potrebné zdôrazniť, že voči výroku o schválení rodičovskej dohody (v súdnej veci v otázke úpravy styku matky s maloletým A.) v zmysle § 122 CMP nie sú rodičia oprávnení podať odvolanie. Vzhľadom na označenú osobitnú právnu normu, ktorá má prednosť pred normou všeobecnou (§ 65 CSP), podľa ktorého odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veci, v ktorej môže začať konanie aj bez návrhu, a teda teoreticky by mohol preskúmať i tú časť rozhodnutia, ktorá predstavuje rodičovskú dohodu), krajský súd s poukazom na to, že dotknutý výrok o schválení rodičovskej dohody nebol odvolaním ani fakticky napadnutý, konštatoval, že v danej časti rozsudok okresného súdu zostáva nedotknutý. Rovnako nedotknuté zostali v poradí druhý a tretí výrok, ako výroky závislé od výroku o schválení rodičovskej dohody, tieto ani osobitnými odvolacími dôvodmi napadnuté neboli a ani nebola zistená ich vecná nesprávnosť.

25. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie otca maloletého proti rozsudku okresného súdu, v ktorom vyjadril odvolacie dôvody podľa 365 ods. 1 písm. f) CSP a zvýraznil, že odvolanie smeruje len proti v poradí štvrtému (IV.) výroku o nariadení výchovného opatrenia.

26. Predmetom odvolacieho konania tak bolo posúdenie, či okresný súd v poradí štvrtým výrokom správne posúdil dôvodnosť návrhu kolízneho opatrovníka na uloženie povinnosti rodičom a maloletému dieťaťu podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny L. v celkovom rozsahu 40 hodín.

27. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je v odvolacom konaní potrebné ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v odôvodnení rozsudku viažucemu sa k odvolaním napadnutej časti a s ktorými sa stotožňuje, a preto je postačujúce na tieto závery odkázať, naviac, ak prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok.

28. Za rešpektovania ust. § 387 ods. 3 veta druhá CSP sa krajský súd vysporiadal len s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní podaného otcom maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu.

29. Podstatou odvolania otca bolo namietanie, že napadnutým rozsudkom okresného súdu uložené výchovné opatrenie nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Podľa otca uloženie výchovného opatrenia je neúčelné a neopodstatnené, zaťažujúce maloleté dieťa a ovplyvňujúce ho negatívnym spôsobom. Mal za to, že z jeho strany nedochádza k žiadnemu porušovaniu rodičovských práv a povinností, maloletý nepreukazuje žiadne známky nevhodného správania zakladajúce potrebu uloženia výchovného opatrenia, a preto je zbytočné, aby sa otec a maloletý tomuto odbornému poradenstvu podrobovali, naopak, dôležité je, aby sa vzťah medzi rodičom a dieťaťom modifikoval prirodzenou cestou, a to okamihmi strávenými spoločne, a nie rozhovorom s psychológom. Vo vyjadrení k vyjadreniu matky otec poukázal na to, že je namieste vzhľadom na správanie sa matky, ktorá vytvára konfliktné situácie, aby takéto výchovné opatrenie bolo uložené len matke. Podstatou odvolania otca bola námietka, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a tak nedostatočne bral do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa.

30. Krajský súd posúdil odvolací dôvod uvedený otcom maloletého dieťaťa a konštatuje, že nebol relevantný. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie k tomu, aby vo veci rozhodol, správne interpretoval použité zákonné ustanovenia za súčasného rešpektovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Pre posúdenie odvolacieho dôvodu nebolo potrebné doplniť dokazovanie.

31. Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd vyhovel ako dôvodnému a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa návrhu kolízneho opatrovníka uložiť maloletému a jeho rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu s cieľom naučenia sa vzájomnej nekonfliktnej komunikácii, zaoberania sa vecne potrebami dieťaťa a jeho rozvojom za účelom, aby dochádzalo k riadnej realizácii stretávania sa matky s maloletým A.. Z obsahu spisového materiálu bolo zrejmé, že išlo o opakované výchovné opatrenie, keď z pripojeného spisu sp.zn. 4P/49/2021 krajský súd zistil, že podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.09.2021 (č.l. 98-103 pripojeného spisu) bolo okresným súdom vyhlásené uznesenie, ktorým bola uložená maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, referát poradensko-psychologických služieb, pred príslušnou psychologičkou v zmysle jej pokynov na obdobie do 31.12.2021 s tým, že po uplynutí stanoveného obdobia Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, referát poradensko-psychologických služieb predloží súdu záverečnú správu, k zrušeniu ktorého výchovného opatrenia došlo výrokom IX. rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9P/49/2021-130 zo dňa 05. mája 2022 (pripojený spis).

32. V konaní bolo zistené, že napriek tomu, že došlo k istému zlepšeniu vzťahu maloletého A. k matke (neodmieta ju), vzťahy medzi rodičmi sú naďalej zhoršené, je medzi nimi nedostatok konštruktívnej komunikácie v záujme maloletého dieťaťa.

33. Vzhľadom na rozpory vo vzájomnej komunikácii otca a matky, ale predovšetkým z titulu ľahostajného prístupu maloletého A. (zistené z prehratia zvukového záznamu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.07.2023), a tým disproporciám vo výchovnom vplyve na neho, najmä v otázkach viažucich sa ku vzťahu maloletého dieťaťa s matkou, je viac ako žiaduce odborné poradenstvo. Hoci otec opakovane poukazoval na to, že matke vychádza v ústrety a je to matka, ktorá konflikty vyvoláva, tak aj z vyjadrenia samotného maloletého, ako aj z vyjadrení rodičov maloletého (zvukový záznam Zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.07.2023) bolo zistené, že aktuálny stav medzi rodičmi je taký, že sa nevedia pokojne a konštruktívne dohodnúť („večne sú nejaké konflikty alebo hádky“). Z odpovedí maloletého A. po prehraní zvukového záznamu bolo zrejmé, že vzhľadom na danú situáciu, kedy preferenčným a prioritným rodičom je otec, s ktorým žije, tak podvedome preberá postoj tejto dospelšej osoby, teda taký, z ktorého vyplýva nie aktuálne spontánny vzťah k matke, ktorý je formovaný citlivým vnímaním situácie, ktorá nastala, a teda postojom otca. Takýto prístup však k výchove maloletého, jeho obsahu nie je zodpovedajúci záujmom maloletého dieťaťa ako rozhodujúceho zákonného kritéria vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti v zmysle Čl. 5 základných zásad Zákona o rodine. Je zrejmé, že napriek tomu, že manželský vzťah rodičov stroskotal, naďalej zostávajú obaja rodičmi maloletého A., a preto minimálne v otázkach výchovy jeho ďalšieho vývinu musia oni dvaja byť schopní spolu vecne komunikovať a práve k obnoveniu štandardnej komunikácie medzi rodičmi, ku komunikácii medzi maloletým dieťaťom a rodičom, k stabilizácii smeruje nariadenie dotknutého výchovného opatrenia. Neobstojí argumentácia otca, že nie je potrebné, aby sa on a ani maloletý podrobili odbornému poradenstvu, pretože pre zlepšenie komunikácie a naučenie sa lepšej komunikácie je nevyhnutné, aby sa jej zúčastnili všetky osoby, pri ktorých je táto komunikácia narušená. Predsa výsledkom tohto odborného poradenstva nie je vyriešenie celkovej situácie účastníkov konania a ich sporu/-ov, ale zabezpečenie takej komunikácie, ktorá zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého dieťaťa aj pre jeho budúcnosť, teda, aby relevantne do jeho výchovy boli zapojení rodičia tak, aby maloletý A. mohol čo najviac ťažiť zo znalostí, skúseností, výchovných schopností oboch rodičov a nielen jedného z nich, aby obaja rodičia dbali o to, aby bolo rešpektované právo maloletého na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho vzťahu s obidvoma rodičmi a styku s rodičmi a aby maloletý A. vyjadroval svoj vlastný názor, keďže i z jeho výpovede na pojednávaní bolo zrejmé, že preberá postoj rodiča, u ktorého žije, i keď podvedome.

34. Matka na rozdiel od otca v konaní prezentovala náklonnosť pracovať s odborníkmi a reálne pristúpila k danej situácii, čo otec odmietal napriek tomu, že na základe už pôvodne nariadeného výchovného opatrenia došlo k zlepšeniu komunikácie, zmeny odmietavého postoja maloletého A. k matke, čo je potrebné zachovať i do budúcnosti. Je zrejmé, že maloletý A. prežíval a prežíva náročné obdobie, že medzi rodičmi dochádzalo a dochádza ku konfliktným situáciám, že tieto konfliktné situácie nemôžu predpokladať len samé pozitívne a bezbolestné riešenia, ale práve pre zmiernenie dopadu rozpadu manželstva rodičov na maloletého A., pre zlepšenie komunikácie medzi rodičmi ohľadne maloletého A., pre zmiernenie psychickej záťaže bolo namieste nariadiť výchovné opatrenie tak, ako vykonal okresný súd.

35. Bol to okresný súd, ktorý pre aplikáciu ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine rešpektoval rozhodujúci záujem maloletého dieťaťa, inými slovami vyjadrené uloženie tohto výchovného opatrenia bolo namieste, ak si to vyžadoval záujem maloletého dieťaťa, pretože zlepšenie vzájomného vzťahu medzi rodičmi a aj medzi maloletým dieťaťom a matkou je v prejednávacom prípade určite v záujme maloletého dieťaťa. Predsa účelom okresným súdom nariadeného výchovného opatrenia je naplnenie ďalšej zložky v živote maloletého dieťaťa, a to komunikácia, budovanie a postupné rozvíjanie vzťahov medzi rodičmi a maloletým navzájom.

36. Nie je možné okresným súdom nariadené výchovné opatrenie, podľa tvrdení otca maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu, hodnotiť ako stresujúce, vedúce k vytvoreniu negatívneho vzťahu maloletého voči matke. Predsa, ak stretnutia rodičov, aj podľa tvrdenia maloletého, neprebiehajú v prijateľnej komunikácii - vždy dochádza k hádkam a podvedome maloletý preberá postoje a názory otca, tak je tu práve výchovné opatrenie nariadené okresným súdom, ktoré to má zlepšiť. Odborné poradenstvo nariadené okresným súdom ako druh výchovného opatrenia vedú odborné spôsobilí pracovníci, ktorí negujú otcom maloletého dieťaťa uvádzaný stres pre maloletého, prípadne tlak.

37. Maloleté dieťa vo veku 12 rokov, teda v období puberty, však nevie dostatočne zhodnotiť dôležitosť jeho vzťahu k matke, k otcovi pre formovanie jeho osoby a na to sú tu práve jeho rodičia ako dospelí, ktorí by si mali byť vedomí tejto úlohy, ktorá je v záujme maloletého a robiť preto všetky potrebné kroky. Otec v danej veci je preferenčný rodič, ktorý sa osobne o maloletého stará, má k dispozícii prostriedky, možnosti ako viesť maloletého ku kontaktu s matkou, teda vytvárať také situácie, o ktorých tvrdí, že on sa im vyhýba, aby eliminoval napätie, stres. Na druhej strane je to aj matka, ktorá v rámci úpravy styku s maloletým sa má vyvarovať situácií vyvolávajúcich dôsledok, že dochádza k napätiu a stresu u maloletého. Práve pre zlepšenie a odstránenie takýchto stresových situácií, čiže pracovanie na komunikácii oboch rodičov, teda tak matky ako aj otca, teda k jej zlepšeniu vedie inštitút, ktorý Zákon o rodine poskytuje, t.j. ktorým je aj výchovné opatrenie nariadené okresným súdom, cieľom ktorého bolo viesť k naučeniu sa a zlepšeniu komunikácie rodičov, komunikácii maloletého A. a matky ako predpokladu akceptácie i roly matky v živote maloletého ako dôležitého rodiča.

38. U okresným súdom nariadeného výchovného opatrenia nebolo zistené, že by nebolo v záujme maloletého dieťaťa. Nesúhlasí odvolací súd s názorom otca, že nariadené výchovné opatrenie nie je účelné, pretože dôležitá je ochota rodičov, ktorí si musia uvedomiť, že fungujúci rodičovský vzťah je hlavne a na prospech maloletého dieťaťa a odborné poradenstvo má pomôcť zlepšiť vzťah nielen medzi rodičmi navzájom, ale aj vzťah maloletého dieťaťa k matke, ktorá ako druhý rodič má dôležitú a nezameniteľnú úlohu vo výchove maloletého dieťaťa. To, že okresným súdom nariadené výchovné opatrenie má opodstatnenie, potvrdzuje samotný návrh kolízneho opatrovníka, ktorého úlohou je predovšetkým chrániť a hájiť záujmy maloletého dieťaťa, ako aj okresným súdom zistený skutočný stav veci.

39. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že maloleté dieťa má dvoch rodičov, ktorí svoje rodičovské práva nestratili, je v jeho záujme, aby udržiavalo rodinné zväzky s oboma rodičmi. Ak rodičia maloletého dieťaťa nie sú spôsobilí sami túto situáciu riešiť, ich vzájomné postoje sú proti záujmom maloletého dieťaťa, tak boli splnené zákonné podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, s cieľom odstrániť ich vzájomné protichodné postoje a pokúsiť sa vyriešiť situáciu v prospech dieťaťa, ktoré má právo i na druhého rodiča, na udržiavanie a prehĺbovanie vzťahu s týmto druhým rodičom. Postup nápravy tejto situácie je nevyhnutné vyriešiť pomocou subjektu poskytujúceho odborné poradenstvo a za dohľadu súdu. Práve zohľadnenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa zo strany rodičov, vytvorenie pokojného a stabilného rodinného prostredia by malo byť prvoradým cieľom oboch rodičov. Predsa už v pôvodnom rozvodovom rozsudku krajský súd zvýraznil, že obaja rodičia majú na výber, buď zotrávajú výlučne na svojich postojoch a budú maloletého naďalej vystavovať zjavne traumatizujúcim zážitkom alebo nájdu spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie všestranného rozvoja dieťaťa. Tak otec, ako aj matka od rozhodovania krajského súdu takúto cestu k sebe nenašli, matka bola ochotná podrobiť sa psychologickému poradenstvu, čo otec odmietal, a preto práve pre zlepšenie tejto komunikácie, nájdenie spoločnej reči s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie spoločného a všestranného rozvoja maloletého dieťaťa, potom okresným súdom nariadené výchovné opatrenie bolo namieste.

40. Odvolací súd pripomína, že práve urovanie vzájomných vzťahov medzi rodičmi maloletého A., a to s presahom aj do budúcnosti, snaha o nájdenie spoločného konsenzu, teda vyvarovanie sa konania, v ktorom by sa maloleté dieťa a realizácia rodičovských práv stávala akýmsi „nástrojom na vybavovanie vzájomných účtov“ a „domnelých krívd“ medzi rodičmi, je predpokladom pre formovanie a vytváranie si názoru maloletého A. do budúcnosti, k čomu môže dopomôcť i nariadené výchovné opatrenie, pretože maloletý preberá i vzory správania sa rodičov, ktoré v budúcnosti môžu byť kontraproduktívne na jeho neprospech.

41. Podľa názoru odvolacieho súdu v odvolaní otca neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by bola spochybnená potreba okresným súdom uloženého výchovného opatrenia obidvom rodičom, ako aj maloletému dieťaťu, pričom uvedené nariadené výchovné opatrenie je súladné i so zákonným ustanovením § 37 ods. 1 písm. d) Zákona o rodine.

42. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby zväžili svoje postoje, aby zväžili kvalitu ich vzájomnej komunikácie a zároveň vo vzťahu k otcovi maloletého dieťaťa zväzňuje potrebu uvedomenia si toho, že ako preferenčný rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je povinný okrem riadneho zabezpečovania tejto osobnej starostlivosti vyvinúť maximálne úsilie o vytvorenie priestoru na to, aby sa maloletý mohol podrobiť poradenstvu, ktorého výsledky tak otcovi, matke, ako aj maloletému dieťaťu môžu otvoriť cestu pre znovu obnovenie relevantných rodinných väzieb.

43. Z vyššie uvedených záverov preto krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom v poradí štvrtom výroku potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 2 CSP v spojení so závislými výrokmi (v poradí piaty a šiesty výrok).

44. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže neboli zistené výnimočné okolnosti pre ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.